

Անոնց այդ ողին, անոնց աշխատանքը հոգեորող այդ սկզբունքը եւ գործողութեան այդ մեթոաը պէտք է այսուհետեւ ևս ըլլայ ամէն հայ սերունդներու մշակութային գործունէութեան ծրագիրը։ Անոնցմէ պէտք է առնուն, մեր կրթութեան եւ գաստիարակութեան գործը՝ իր օրինակը, մեր գրականութիւնը, մեր կրօնական, իմաստասիրական, գիտական, գեղարուեստական ևայն պարապումները՝ իրենց ներջնչութիւնը, մեր բեմը, մեր մամուլը, մեր հասարակական կամ ընկերային գործունէութիւնը՝ իրենց ուղղութիւնը, ի մի բան՝ անոնց նոյն այդ ճամբէն պէտք է անցնի մեր ամբողջ մշակոյթը։ որ, առանց ատոր պիտի չկարենայ ունենալ մեզի համար որևէ նպատակայարմար արժէք։

Ազգային ողի և քրիստոնէական նկարագիր. այս պէտք է լինի մեր հանրային զարգացումը յատկաւորող տիպը, եթէ կ'ուզենք շարունակել ապրիլ իրեւ ցեղային ինքնութիւն ունեցող ժողովուրդ և բարոյական միութիւն։

Ահա՛, ըստ մեզ, սրբոց թարգմանչաց վերջին տօնին դասը, երբորդ դասը։

* * *

Որք զարդարեցին տնօրինաբար զիմաստ անեղին, հաստատելով յերկրի զգիր կենդանի՝ հովուել զիօն նոր Խորայէլի. երգով խաղցրութեան հնչմամբ զԱստուած օրհնեցուի։

Որք զերկրաւոր մեծութիւն փառաց խաւար կոչեցին. ապահինելով ի յոյս անմահ փեսային՝ աննառ Բանին արժանի եղեն. երգով խաղցրութեան հնչմամբ զԱստուած օրհնեցուի։

Որք զօրութեամբ Հօր իմաստութեան էին անեղի, հաստատեցին զարու սրբոյն Գրիգորի բարգմանութեամբ նշանագրութեան. երգով խաղցրութեան հնչմամբ զԱստուած օրհնեցուի։

Որք նորափետուր բանի զարդարեալ՝ պայծառազգեցան եկեղեցիք Հայաստանաց ի ձեռն սրբոյն Սահակայ. երգով խաղցրութեան հնչմամբ զԱստուած օրհնեցուի։

Որ խորհրդեամբ նւմարիս լուսոյ փառաց անեղին նկարագրեցաւ մեզ զիր կենդանի յարգանդ մաքուր մեծին Մեսրոլպայ. անմատոյց լուսոյն երկրպագեցուի։

Որ զգածկեալ խորհուրդ աստուածզիտութեան տնօրինաբար յայսնեալ ծանուցին՝ հանգոյն սրբոյ մեծին Մովսէսի. անմատոյց լուսոյն երկրպագեցուի։

Որ յօրինակ նւմարիս սիրոյ սուրբ առաքելոցն, աղթերաբար ի ձեզ է ացաւ Հոգի տնօրինաց բլիսումն անսպառ. անմատոյց լուսոյն երկրպագեցուի։

Որ երկրումք սուրբ լուսաւորչօ տան բորգոմայ հաստատեցեր զեկեղիս Հայաստանեաց, զլոյս իմաստից ի մեզ ծագելով. մաղթանօֆ սոցա Քրիստոս խնայեա ի մեզ։